

www.univ.rs

У НИ
КИ
ВЕР

ЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СТАРМЛАДИ

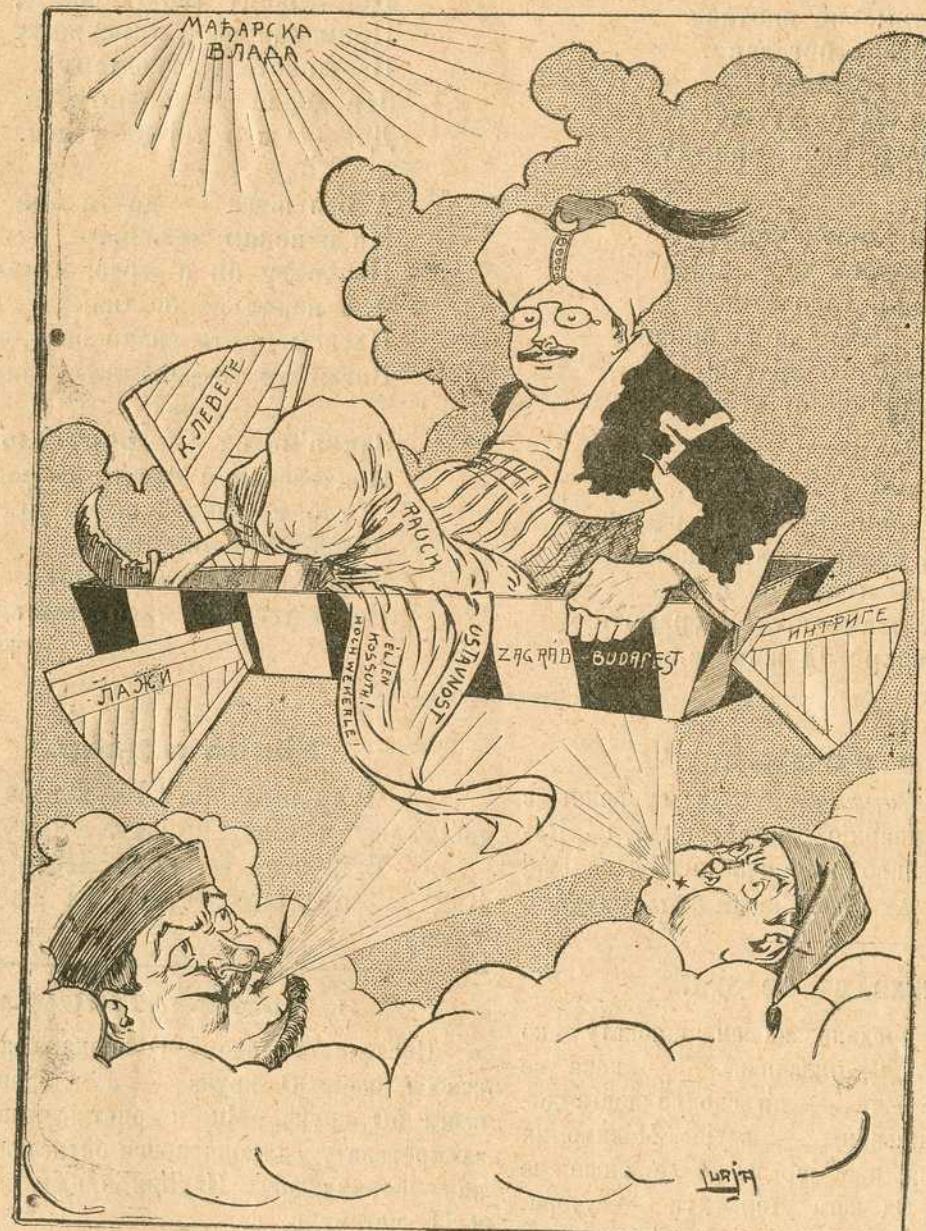
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 11.

У Новом Саду, 1. јуна 1908.

Год. II.

Тамо-амо — тумарамо.

(20 недеља тумарања по ваздуху — у мртвачком сандуку — чувеног политичког мртваца, потурице Рауха).

У СЛАВУ МАЂАРСКОГ НАТИПИСА НА СРП. ШКОЛАМА.

МАТЕРЊИ ЈЕЗИК

(мађарски, од Еп. Ábrányi-ja).

(Посвећено радикалској странци на „штудију“. Ур. „Ст.“).

Има л' таква худа створа,
Кој' би гледо без отпора,
Где му мајку, мајку милу
Отискују нишавилу,
На њу дижу хук помама
С увредама, с поругама?

Да ли где год народ живи,
Кој' се томе не противи
Кад му језик богодани
Ко исмева и тамани. —
Стуб његова светилишта,
Без којег је нико, ништа?

Сузе рони наша мајка, —
Хај, на њу се диге хајка,
Хоће да јој грло стисне,
Ни пред Богом да не писне, —
Ил јој торбу о врат желе,
Па мрвицу да јој деле.

Ал не дамо с' отој беди,
Док год нам се крв не следи,
Док год влада Божја правда,
У коју се и прв нада,
Док год знамо шта ј' срамота
Док је искре од живота.

Изгубисмо блага доста,
Још нам мајчин језик оста;
Па још и том зар се прети?
Па још и то дај отети! —
Пред божије никад лице!
И Бог мрзи кукавице.

Не дај, брате, овог блага,
Последњицу твојих снага;
Примакни се к томе жару
На живота свог олтару,
Јер донде си оно шта си
Док се жар тај не угаси.

А без њега — да те има
Милионским миљонима,
По свету би с' трзô, вио —
Али народ не би био.
Плевом би те свако звао,
Ветар би те раздувао.

Закун'мо се — друкче зло је —
Под заставом свести своје:
С тобом живет', за те мрети,
Аманете мајчин свети,
Стубе нашег светилишта,
Без којег смо нико, ништа!

† 3. J. J.

На знање.

Због сеобе „Стармладог“ који је пренет из „Браникове“ штампарије у штампарију д. д. „Натошевић“-а закаснио се с неколико дана овај број.

Администрација „Стармладог“.

Колико да се зна.

Данас смо предали нашем адвокату око 300 неплатника „Стармладових“ — нека се он сад са њима бочи — ми смо се доста до-писивали и опомињали, — всује. Молимо их да се не срде на нас, јер и ми се више не срдимо на њих. Од кога утера дуг — утера, а од кога не утера нека му је на пешкеш.

Администрација „Стармладог“.

Улица и двор.

— Чудновато. Бан Раух тера дворску политику, па ипак призыва улицу у помоћ.

— Баш з-то му нема места у кући. Кад је за улицу, треба га послати на улицу.

Г. г. претплатничима.

Послали смо око 400 опомена за дуг, који износи око 800 круна — а плаћено нам је свега 50 круна. Ми и опет учтиво молимо за претплату од које зависи битисање и опстанак „Стармладог“. Идућим бројем свршава се и II. четврт о. г.

Администрација „Стармладог“.

Говор Јаше Мркшића пилићарског посланика.

(Полаже рачуна живини и доказује јој како ју је узео у обрану на сабору. Овце слушају и блеје — а петао кукурич ћивео наш посланик!)

ДУХОВИ.

Духови... велики празник. У целој земљи светкују празник. Штедионице, трговци, занатлије, земљоделци — сви светкују велики празник. По неки новчани заводи у свом празничком расположењу — затворише радњу већ пре нећељу дана и никако је не отварају, сигурно због празника не мисле више ни отварати. Црногорска влада слави празник — у души, а њезин министар Тамановић празник — у срцу. Дипломатски књаз Никола, кад се сети да је најординарнији аустријски шпијун Настић у стању да две братске државе — растави из братског загрљаја — осети неки празник — у глави. С просветом напредујемо и достигли смо већ незнабожачко доба. Анархисте, атејисте, социјалисте и радикали — не верују у Бога. Бог међу тим као свепраштајући верује у радикале и њихову странку као једину спасносну странку по Српство. С тога ваљда и они свеснији који верују у Бога и доказују да је и Бог радикал. Верују у свету тројицу, на пр. Бог Кошут, Бог Раух и Бог Јаша. На пр. радикалски Бог Кошут шаље народностима на Духове грофа Апостиља у виду голуба... и то правог гаћастог и с мамузом голуба... просто да је печен па да га од милине поједеш, тако је златан... а све народности, изузевши грабикале, удариле у дивљачку дреку: кобац! кобац! чувајте матере децу своју! И сад узалуд голуб-гаћан гуче како он није кобац и не мисли ни једно голупче појести, него баш на против заменути матер хранитељку, те голупчиће бесилатно хранити. Во времја оно послао је Бог духа светога у виду голуба међу апостоле — те су у један мах проговорили 12 језика. Данас је послао

Бог радикалски (Кошут) неког дугачког, (од Кузмана за 6 цоли дужег) „великог“ духа — који је рад да оно што је сам Господ створио — поквари, поништи, посече свих 12 језика у 12 народносних апостола (12-ти радикалски апостол Јуда, он се већ продао за манастирске сребрњаке) и стопи у један „разумљив“ језик, којим се може чак на онај свет — путовати.

Ах, незнабожачки је свет! На пр. у новосадској саборној цркви о Духовима у место зелено траве донели радикали сено. А свет у место да ћути и слуша дивно појање наших учитеља у певници, и громогласну службу владике... а они ударили у разговор... радикали, сено... јасле... Неблагодаран свет. Па чак и слух данас човека вара. На пр. у место црквене арије а вама се учини да слушате арију далматинских морнара: „Ој дивну ми далмацију з боравит нећу“ — да певају гимназисте, којима диригира сигурна рука, као да је ишла у школу код Јаше Томића. Те се у један мах осетити као на морским таласима, који вас час дижу високо високо, а час спуштају дубоко, дубоко (од прилике као мађарска влада радикале) а ви се топите од милине — баш као радикалска странка у Срему — и често мислите да ће вас једног лепог дана нестати, као Пашићеве владе, заједно с завереницима, у Србији.

И у Босни се празникују Духови, и то зли Духови! Босански Бог просвете Штадлер, и Бог правосуђа Херман, шире љубав и мир међу хришћанима, а муслимани уче уз сву своју силу — хришћанској науци. И они су створили „зверу“ и „вељеиздајнике“ мало друкчију од оне у Црној Гори, ма да је и ту био

У Н И В Е Р З И Т Е Т С К А Б И Б И Л И О Т Е К А
Настић умешан. И они су оковали мирне и слободне грађање, о чему везаних уста аустријски „Врач“ и „продана невеста“ „Застава“ — налазе за добро да ћуте — ако нису ради да на пречац скапају, као и други паразити, који живе на телу угњетеног народа, којима крвопије већ је срч у костима сисају.

Жалосни Духови:

У Србији владају завереници; у Црној Гори су на влади „завереници“, у Босни су „завереници“ — откривени, плакатима, настићима и другим босанским шпијунима. Зло на све стране по Србе — само се још једино радикали сунчају као проја на сунцу, на безусловној наклоности мађарске кошутовске владе! Нај им бу!

Жути пасуљ на вагоне.

Ко је рад тврда али добра пасуља, којим може из пушке пущати и кад је скуван — нека се обрати на Јоцу Ларму, агента неког друштва.

Груписање политичких странака под једну капу.

(По једној неостварљивој идеји Фрање Кошута).

Радост Милетићева на оном свету.

Др. Светозар Милетић (над Панчевом о инсталацији феишпана, гајут мађарским говором свога сина, ударе му на очи сузе радоснице које с неба капљаху право на Славкову главу. У један мах се чу с неба глај): „Сеј јест син мој возљубљени, о немже благоволих, того послушајте!“*)

*) Ово је мало закаснило, јер је требао клише да се изради. Но наприма је тога миња да Славко то не заслужује. Има човек право. Штета за клише! Пр. Ур. „Ст.“

ЦЕНЗУРА У БОСНИ.

Муслиман и Србин.

— Ма знаш ли бели, да је уредништво „Српске Ријечи“, због тога што босанска влада воли да види само белу хартију — дошла на мисао да поручи црну хартију, па да види шта ће Чваба онда?

— Море прна је она њима и тако. А друго Шваба је ђаво. Он ће онда на основу закона о штампи издати наредбу да штампате жутом бојом црну хартију — па је опет на швапско.

Празник Духова.

I.

Опачина је врлину потукла,
А истину је гнусна лаж надвукла,
Невиност пати — к'о у време оно.

II.

И Србин пиши, са зулума плаче,
Туђин га гони, ил га браћа тлаче,
И Србин страда, скоро је већ клон'о.

III.

О кад би се сад на благодане Духове,
Ко у зачетку вере Исусове,
Опет се небо отворило благо.

IV.

О кад би опет Дух сишао свети,
Да све на земљи народе просвети —
Понајпре јадно моје Српство драго!

V.

Ах камо, гамо огњених језика
Да почну борбу против расколника,
Што лажу народ тргујући за се.

VI.

О небо пошли апостоле праве
Умудри народ неразумне главе
Да једном прозре, — од пакла се спасе.

— tus.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
ПРЕД ДУХОВЕ.

— Разговор једног народносног посланика с Венерлом.

— Да ли се радујеш Духовима?

— Па голуба волим, ама пламене језике — не трпим.

Зидари и феишпан.

Бука: Како је то, да је новосадски феишпан Бала, који баш не воли социјалисте (зна се и због чега) — дозволио да се организују зидарски раденици. Та тек он *не живи од зидања???*

Шука: Хе, човек зна из искуства шта је то зидање — без зидарских радника. А друго ако човек *и не живи од зидања*, сад му се прохтело зидање, па може човек — ако избије зидарски страйк — да штетује.

Бука: Како, да *штетује* кад туђе зида, а не своје??

Шука: Па баш за то. Туђе се боље чува него своје!

Бука: Разумем!

У ЦЕНЗУРИ.

- Какво вам је то перо?
- Гушчије, главати господине!
- Зар ви не умете писати другим пером?
- Умем, орловским!
- Можете, ал од двоглавог орла!

Говор Јоце Килијана

(радокалјског пропалог кандидата за црквени Сабор.)

Браћо моја! Ако сам пропао, пропао. Теши ме то да је и у Срему пропало наших 18 кандидата, којих смо били Рауху обећали. Али види се да народна пословица има право кад вели: Обећање лудом радовање!

Пусти га нек лаје...

Био једном папа Бенедикт XIV. у цркви на проповеди неког попа. Слушајући пажљиво што поп говори, напи паде на памет, да је ту исту беседу управо од речи до речи прочитao у некој књизи духовној. У том се увуче у цркву некакво псето, те стаде да лаје, што игда боље може. Црквењак дотрчи, да истера псето, али му наша забрани, говорећи: „Не, не! пусти га да лаје, пас лаје на лушеже!“

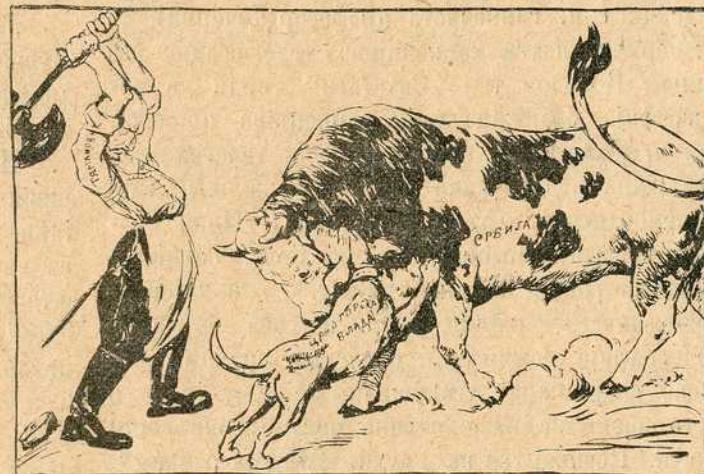
Дум. И. С.

Репнио.

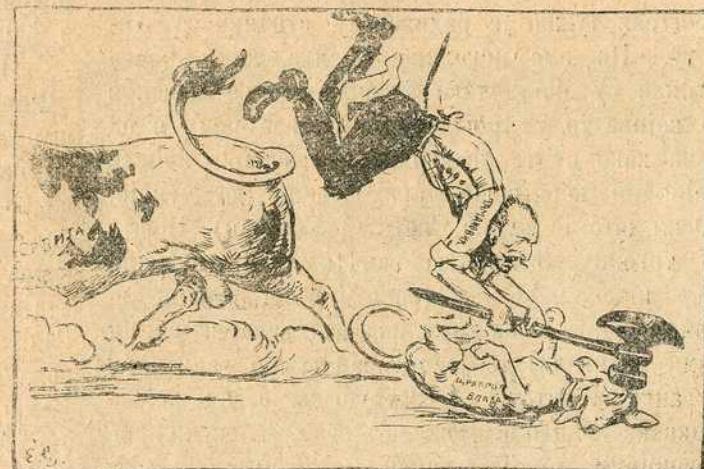
— Шта ли му значи оно — у отпису министровом, у ствари решења спора око манастирске штампарије, — после министровог имениа: s. k.?

— Шварцелбеки катана.

РАЗРОКИ КАСАПИН

једно гађа

а друго погађа!

ВЕСТИ ИЗ МЕСТА.

До њега стоји. У Новом Саду влада шарлах и за то је варошко представништво решило да се све школе затворе. — Апоњи пита Балу, да ли је потребно и Срп. Гимназија да се затвори. Бала је одговорио да ће на то питање одговорити док се Јаша врачи и док се с њиме споразуме.

Седница на сокаку. На први дан Духова је грабикалска црквена општина одржала седницу на сокаку. Решавано је питање да ли да остане Св. Сава на школи или да се у место њега постави Јаша с мамузом. Једни су били за свету тројицу: Св. Јакова, Св. Балу и Св. Апоњија. Решено је да мазало Ђеланић има пронаћи фарбу којом би се могле замазати очи радикалским телићима — како неби могли видети на срп. школи **успех** радикалског братимљења с Кошутовци.

Телеграфија без жица. О забави новосадских срп. гимназиста професор Дечермић ће експериментисати марконијевом телеграфијом без жица.. Поводом тим „Затстава“ тврди да телеграфија без жица није марконијев проналазак и доказује да су се радикали телеграфијом без жица куд и камо раније служили и експериментисали. Станице су биле: Нови Сад-Будимпешта. Позивају се на Белу Талијана, брадатог грофа Баћањија, Балу, — и најпосле Ердељана — којима је та њихова безжицна телеграфија позната. У последње време су шта више свој апарат усавршили, те су у једно и исто време на више страна могли разне вести слати. Позивају се на Рауха, „Magyarország“, „Уставност“ и београдску „Самоуправу“.

Тужио их за оштету. Овдашњи трговац Kertész тужио је радикалску странку за оштету. На име неколико радикалских првака купили су оне велике влашке сламње шешире (о којима је у прошлом броју била реч) и од дана како су та четворица те шешире понели неће ни кер више таке шешире да купује. (Осим што је купио Светозар Косовац). Пошто је трговцу остао цео сандук таких шешира (јер нико неће од срамоте таки шешир да понесе, да га не би држали за радикала, па чак ни сами радикали) то је трговац тужио радикалну странку за оштету. — Чујемо да је радикалска црквена општина решила да му одкупи све шешире и стави на рачун — *не предвиђених трошкова* за покривање срамоте.

На знање. Петроварадинско купатило је отворено. Она висока личност се купа сваки дан. Толико заинтересованим на — повољно знање.

Биће репонован. Новосађани поговарају да ће капелан Мушкички бити репонован. Мушкички нас је овластио да изјавимо, да је њему милији магазин на лочкој жељезничкој станици од свих новосадских станова, па чак и Беле лађе“ и „квартира“ преко пута од парка.

Две берберке. Две новосадске берберке, (једна из Хаџић-Светићеве улице) моле високу конзисторију да пожуре с дозволом женидбе свештеника по други пут, јер су раде да се запоне док су још у цвету младости.

Молба. Поп Злоколица из Жабља, моли слав. конзисторију, преко уредништва „Стармладог“, да му се дозволи да сме у Новом Саду стално ноћивати и у место бербера берберке за шишање употребљавати.

Једна берберка (на добром гласу) моли Пушибрка да јој и до године дозволи ђаке држати. Код ње ће бар што научити ђаци — и неће испasti глупаци и неискусни младићи.

Наш енглески позоришни одбор. Позоришни одсек под управом Др. Тихомира Остојића решио је да набави читаву библиотеку из енглеске драматургије. Једино је незгода то што међу свима Енглезизма у целом позоришном одсеку не зна ни један енглески. И сад настаје питање на што ће се та библиотека употребити? Тек ваљда не мисли славни одсек блејати у њу? А г. Тихомир не може из ње вишта прикупити и „написати“ — јер то нису српски оригинални. На пр. архива у Опову или народне песме о Краљевићу Марку, које могу чак и ђаци да преширу у случају хитне потребе.

Прослава немачког певачког друштва „Фросина“. Бадава. Шваба је ђаво. Тако фино што су подвалили с прославом овдашњим Кошутовским шовенима — швабождерима — да се то може рећи „сервијански“. Позивнице су биле разаслате на мађарском језику — али прослава чисто немачка с немачким натписима. Сјајније и лепше прославе није видео Нови Сад! — Кошутовци се заједно с Балом и Џоком Тапавицом — искидаше на резанац. — Нема ништ' од Мађаризације. Штета што није био Апоњи да види — имали Немаца.

ПОЛИТИЧКИ НАДЗОР.

Оптимиста.

— Би л ти мени могао рећи, шта је то оптимиста?

— Знам. То је „Враник“. Он још једини верује, да црногорска афера није урешена и да Црна Гора има Устав.

Квалификација.

— Бивши министар Банфи би повајподесније био за бана у Хрватској, да замени Рауха?

— А по чему? И зашто?

— За то што и он — нема никакву странку уза се.

Зар није доста било шеест година?

Кад се Јаша уморио око народног издајства а он је отишao на Приморје, да се човек ишо одмори.

„Швиммајстор“

— Чувени учитељ пливања, беччија Др. Владислаус Ђорђевић, позват је ових дана у Београд!

— А што ће им?

— Да научи краља Петра, како да се изплива из платке, у коју их је уплаткао чувени зидар Ђошкова Пашић.

— Богме нека се мало причувaju тог пливача, да их не увуче у какав дубљак, вртлог, — или да их чак не превезе жедне преко Саве — у чвапско царство.

Свој своме.

— Него јеси чуо да је био у Новом Саду чувени и злогласни политички мртвац Владан Ђорђевић?

— А шта је радио?

— Шта друго него је постио политичке мртваце, да му помогну да створи у Србији ново укочно друштво.

— Хја, свој своме!

ДОСКОЧИЛИ МУ.

Краљ пруски Фридрих Виљем I. толико је узимао у подсмех науку и научене нике берлинске академије, да би им послao кадгод на решење и такових задаћа, који нису имали ни репа ни ушију. Једном их писмено упита, зашто две чапе, пуне шампањског вина, кад додирну једна другу, не дају тако јасан звек, као кад би биле пуне каквог другог вина. Академци му одговорише писмено исти дан овако: „Не можемо решити такву задаћу, пошто ми немамо толико новаца, да набавимо шампањца!“ Тад им краљ дарова дванаест боца шампањског вина, да их испију у његово здравље, и ослободи их оне задаће.

Исправак.

Уредништву нашег листа се поткрада крупна штампарска погрешка која квари читав смисао речи. На име, код познатог дефрауданта бечкеречке касе Јоце Григоријевића-Воздиханија, стоји Воздигање а треба да стоји Воздизање. Молимо читаоце (бечкеречке) да ово изволе исправити.

Ур. „Ст.“

Нови касати.

Српско трговачко удружење — попшто је процветало на трговачком пољу одала се на занат — прави алве. Како су алве престале и нико их не тражи, мисле отворити касалницу. И тако добијамо нове касапе. — Само да не буду клали — ?

Чујте!

Матица је решила да ове године не издаје календар, јер лајски календар није могао да издржи конкуренцију с добро уређеним календаром „Гњаватором“. Понејни уредник Ј. Живојновић.

НОВЕ КЊИГЕ:

„Браколомство“, роман из живота једне хуље. Саставио Др. Ђопа.

„Новац“, жалосна игра од Др. Бошка Петровића. (Први пут приказано у Босни.)

„Кувар“, — по практичном предавању једне куварице написао: Др. Ђопа, професор једне гимназије.

„Од чега болује Матица Српска; а од чега Тихомир Остојић?“ — расправа о питању хонора и издавању с брда с дола скупљених гњаважа. Расправља Др. Тиквомир.

„Вашар на вашару“. Обешењачка приповетка од једног крајачког момка. У једној глави (која у мало ве одлети).

Штајерска земаљска
Ројичка
Кисела вода
Добива се свагђе!
Управа бунара
Ројичке
киселе воде. По медицинским авторитетима,
најбоље препоручена!
Праваје ако на чепу има жиг: St.Landschaft.Rohitscher!

Извор ТЕМПЕЛ
најбоља вода за окрепу!
Извор ШТИРИЈА
гласовита љековита вода!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБИЛОТЕКА

Наступила сезона. Усљед великих врућина наступила је већ сезона — беснила. Као оно седам Шваба на једног зеца, тако је 7 полицијаца изгрувало једног мирољубивог овдашињег трговца. Исти нагије радикалско-кошутовској странци — и никако не може да се начуди „резултату“ — љубости, од које су му неке чворуге поискаcale. — Xja, где се љубав зачне ту су очи плачне

Одговори уредништва.

Мученику у С. Чине се и даљи кораци. Сестра ваша мора примити јамчевину за вас. Оnda ће другови из Пеште — тражити ослобођење! Влада ће ових дана сестри у Каменицу. Поздравље вама и оном кукавцу за којег ће се такођер у скорим почети радити. Да ли добијате обоје уредно новине — или их спапче?

С. Ј. у К. Имате право такође. Од како су почели позоришном судбином управљати нови касапи: Тихомир „прикуљач“, Мргуд „квијевник“ и Радић-срвдло који су глумачом свету познати као осветљиви, заједљиви пакосни и у опште за тај свет и неспособни и незгодни људи — растерели су све глумце. Госп. „прикуп-

љач“ — који жестоко музе Матицу Српску изарицирао се да гђи. Спасићки веда повишица од 10 круна. Он наравно нема појма да једна примадона (певачица) провинцијална на пр. темишварска, добија 16.000 круна годишњу гажу а која и ма ви близу такав глас као гђа Спасићка. Али наравно нови касапи.... Чујемо да мисле глумце заменити кинематографом, а гђу Спасићку фонографом. Веле: „дако је за глумце, него тешко је за нас!“ Ко ће нас таке велеуме као што смо ми — у Матици заменити?“

— ПОГРЕВНО ПОДУЗЕЊЕ —
и стовариште надгробних споменика

ШАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подузеће „Конкордија“ пређе Ђуре Стојковића, Ћурчинска улица број 15.

Држи ваздух огроман избор сваковрсних камених надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата душла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрова и цело-купине опреме за погребе. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

5—24

Многоструко одликована

Постоји од 1860. године.

ФАБРИКА НАМЕШТАЈА И СТОВАРИШТЕ НАСЛЕДНИКА НИКОЛЕ ДУСИНГА

170 11—52

у Новом Саду

Ханска улица бр. I. преко пута од српске основне нар. школе

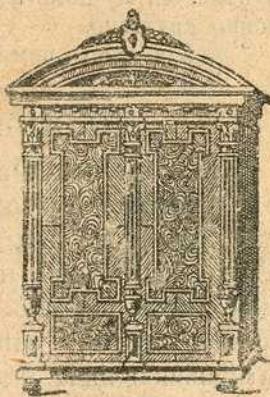
препоручује своје велико, богато сортирано стовариште намештаја за спаваће собе и трпале-зарије, као и свију врста тапецираних гарнитура за салоне у сваком стилу по јефтиним ценама. Даље: шифонера, кревета, столова, ноћних и за умијавање, орманчића, креденца, дивана, огледала, мадраца, столица.

СЛИКА,

у тамној и политираној изради а солидној квадри и са врло јефтиним ценама.

Избор у њилимова, простирачима у завесама.

Препоручујемо нашу нову уређену радионицу са машинским радом, за израду свију врста намештаја по жељи.

Солидна послуга! — Јефшине цене! (О солидној послузи најбоље референције).

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ годоне К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Хаџић-Светићева улица број 6.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједињни број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић

Штампарија Учитељског д. д. „Натошевић“ Нови Сад.